SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CII. No. 71. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 14, 1995. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 14-го КВІТНЯ 1995 р. Ч. 71. РІК CII.

„ХРИСТОС ВОСКРЕС“ — СПІВАЄ ВСЯ ЗЕМЛЯ В НАДХНЕННІ МОЛОДІМ ВЕСНЯНОГО ТРЕМТІННЯ...

„ВОСКРЕСЕННЯ ДНЕСЬ, ТОЖ ПРОСВІТІМОСЬ, ЛЮДИ!“

ВСЕЧЕСНОМУ ДУХОВЕНСТВУ, ПРЕПОДОБНОМУ ЧЕРНЕЦТВУ ТА БОГОЛЮБНИМ ВІРНИМ МИР У ГОСПОДІ І НАШЕ АРХИЄРЕЙСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Як весна відживляє природу і приводить її до нового розквіту життя, так і весняний празник світлого воскресення Господа нашого Ісуса Христа щороку відживляє нашу душу і приводить її до повного розквіту Божого життя ласки. Про це нагадує нам святий Апостол Павло, кажучи: „Христос воскрес із мертвих, щоб і ми жили новим життям“ (Рим. 6:4), життям дітей Божих. Тому найкращим подарунком, який Воскреслий Спаситель міг дати нам в день своєї вічної перемоги й прослави, це — дар прощення наших гріхів через установлення святої Тайни Покаяння.

Може бути, дорогі в Христі, що Вас це здивує, що я в цей світлий і радісний празник звертаю Вашу увагу саме на святу Тайну Покаяння, яка сама собою сповняє наше серце жалем, смутком і журбою. Але я йду тільки слідами нашого Божественного Спасителя, який саме в день свого світлого воскресення встановив цю святу Тайну, провісницю миру. Появившись своїм збентеженим, зажуреним і пригнобленим апостолам у день свого воскресення, Божественний Спаситель привітав їх месіянським привітом: „Мир вам!“ Цей месіянський мир обіймав у собі ті незліченні благословення й обітниці, що їх Господь Бог обіцяв дати своєму вибраному народові з приходом Месії на землю. Це Божий мир, мир нашого неспокійного серця з Богом, „вищий понад усе уявлення“ (Фил. 4:7). І його ніхто інший не може нам дати, як тільки обіцяний Месія, Син Божий, Ісус Христос (Ів. 14:27).

Месіянський мир набрав повного свого значення щойно після страждань і світлого воскресення обіцяного Месії, нашого Божественного Спасителя. І цей мир увіходить до нашого серця саме тоді, коли ми каємося і жалуємо за наші гріхи, коли сам Христос прощає їх через свого священика, що в імені Воскреслого Христа промовляє до нас: „Іди в мирі!“ Щоб забезпечити цей Божий, Месіянський мир, який одночасно є джерелом нашої душевної радости й потіхи, Воскреслий Спаситель саме в день своєї прослави встановив святу Тайну Покаяння, мовивши: „Мир вам! Як мене послав Отець, так і я посилаю вас“. І, дихнувши на них, сказав: „Прийміть Духа Святого! Кому відпустите гріхи — відпустяться їм, кому ж затримаєте — затримаються“ (Ів. 20:21-23).

„Як мене послав Отець, так і я посилаю вас“, - сказав наш Божественний Спаситель до своїх апостолів, а через них і до своєї святої Церкви. З того часу завданням Христової Церкви стало те саме завдання, що його доручив Отець Небесний своєму Синові — примирити людей з Господом Богом і запевнити їм життя вічне. З того часу Христова Церква змагає до того, щоб через заслуги Воскреслого Спасителя відродити дітей Божих до життя Божої ласки й завести їх до життя вічного.

У святій Євангелії читаємо, що Воскреслий Спаситель під час однієї із своїх численних появ своїм учням відкрив їм розум, щоб розуміли Писання, а відтак промовив: “Так написано, що треба було, щоб Христос страждав і третього дня воскрес із мертвих, і щоб у його ім'я проповідувалося покаяння на відпущення гріхів усім народам“ (Лк. 24: 46-47). Значить, відпущення гріхів, тобто наше примирення з Богом, сталося заслугами Христових страждань, а Його воскресення має бути живим образом нашого воскресення від смерти гріха до життя Божої ласки, до життя дітей Божих. Так навчає і святий Апостол Петро: „Благословенний Бог, що у своїм великім милосерді відродив нас до живої надії через воскресення Ісуса Христа з мертвих“ (1 Пет. 1:3).

Ось чому свята Мати Церква наполягає, щоб ми, які увірували в Христа, святкували празник світлого воскресення „в дусі і правді“ (Ів. 4:23), тобто правдивим відродженням нашої душі до життя Божої ласки і то через великодню сповідь, бо тільки так, відроджені духом, ми можемо таїнствено злучитися з Воскреслим Христом у святому Причасті, що є завдатком нашого вічного спасіння за словами самого Христа Господа: „Хто їсть моє тіло і кров мою п'є, той живе життям вічним, і я воскрешу його останнього дня“ (Ів. 6:54).

. На жаль, не всі вірні сприймають те спасенне слово Божественного Спасителя до серця. Вони зустрічають празник світлого воскресення не „в дусі і правді“, тільки поверховно, силою звичаю, тобто „словом і язиком“ (1 Ів. 3:18), без того, щоб душевно воскреснути з Христом „до нового життя“ (Рим 6:4), до життя Божої ласки. Однак отці Церкви не тратили надії на силу й милосердя Воскреслого Спасителя. Вони продовжили час пасхальної сповіді і причастя аж до завершення пасхального часу, до празника Вознесіння, доки за нашим звичаєм вітаємось тим радісним пасхальним привітом: „Христос воскрес!“

(Закінчення на стор. 5)

УСІМ ЧЛЕНАМ, ЧИТАЧАМ ТА ВСІМ УКРАЇНЦЯМ, ЯКІ СВЯТКУЮТЬ ЦЕЙ ПРАЗНИК ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО БАЖАЄМО РАДОСТІ, НАСНАГИ ТА ВСІХ БЛАГ ГОСПОДНІХ!

ЕКЗЕКУТИВА УНСОЮЗУ І В-ВО „СВОБОДА“

Борис Лисянський

Христос Воскрес

„Христос Воскрес!“ — лунає в небесах,
І кличе радісно забуть життя скорботу...
А перед нами ще кривавий хресний шлях
На вкриту мороком далекую Голготу.

„Христос Воскрес!“ — співає вся земля
В надхненні молодім весняного тремтіння...
А у думках зубчастий мур Кремля, —
Емблема мук, насильства і терпіння.

Несе весна природі ніжний дар.
Оздоблює її в зеленосяйні шати...
А в спогадах — недавніх днів кошмар,
А у думках — скривавлені Карпати.

„Христос Воскрес!“ — співають небеса,
Нагадують душі Божественну офіру...
І вічна Правда, вічная Краса
Гартують в серці знов захитану віру.

Черил Пітух, „Ікона Воскресіння“

„СПАСИТЕЛЬ СВОЄЮ СМЕРТЮ СМЕРТЬ ПОДОЛАВ“

СОБОРНЕ ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ІЄРАРХІЇ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Всечеснішим отцям духовним, преподобним ченцям і черницям та всім дорогим вірним Помісної Української Греко-Католицької Церкви в Україні й на поселеннях

Мир у Господі і наше архиєрейське благословення!

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Дорогі в Христі браття і сестри!

„Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав і тим, що були в гробах, життя дарував!” радісно співає Церква Христова оцю пісню перемоги Христа над дияволом і гріхом; перемоги світла над тьмою, правди над ложжю. Тож і не диво, що свято воскресіння — це одне з найбільших і найважливіших свят, що його обходимо так урочисто сьогодні, серед гомону дзвонів і співу вірних. Від сьогодні аж до Вознесіння Христового Церква не перестає співати пісню свого Бога-Спасителя, начебто хотіла вбити глибоко в пам'ять своїх вірних не тільки діло відкуплення, що його Він довершив, але також вказати на того, хто його довершив, тобто, що це не звичайна людина, але сам Бог, бо Він подолав того, досі непереможного ворога кожної живучої людини, а саме — смерть. Він так дивно й чудесно її переміг; бо своєю власною смертю Він знищив жало смерти й разом із нею того, хто мав владу над смертю — диявола. Так бо говориться про Христа в листі до євреїв: „То й Він подібно участь у тому брав, щоб смертю знищити того, хто мав владу смерти, тобто диявола, й визволити тих, що їх страх смерти все життя тримав у рабстві”*(Євр. 2,14)*.

Видячи з одного боку людськими гріхами ображеного Бога Отця, а з другого боку неможливість роду людському спастися, Спаситель, входячи у світ, говорив: „Ти не хотів ні жертв, ні приносу, але приготував єси мені тіло. Ти не вподобав собі ні всепалення, ні жертви за гріхи. Тоді я сказав: ось іду, бо у сувої книги написано про мене, щоб учинити твою волю, Боже” *(Євр. 10, 5–7)*.

Вже тоді Ісус Христос піднявся жертви за спасіння роду людського й заради того рішення, заявляє: „Тому Отець мене любить, бо я кладу моє життя, щоб знову його взяти. Ніхто не бере його від мене, я сам від себе кладу його. Владу маю його покласти і владу маю його назад узяти” *(Ів. 10, 17–18)*. Так то запало добровільне рішення Спасителя „своєю смертю знищити того, хто мав владу смерти, тобто диявола” *(Євр. 2, 14)*.

Таїнство Воскресіння Христового об'являє нам маленький промінь Божої всемогутньої сили, яка може принести до перемоги навіть з найбільшого впокорення.

Диявол думав, що як приб'є Христа до хреста, як умертвить Його, то нанесе удару не тільки Йому самому, але також і Його науці й усім Його учням і послідовникам. Подібно й слуги диявола, що поселились у старших народу, у фарисеях та книжниках і підбурювали їх, щоб убили Христа, вважали, що з Його смертю все скінчиться; але дуже на цьому ошукались. Здійснивши свій плян, тобто побачивши Христа, висячого безсило на хресті, були цілком певні, що вже позбулись Його і Його інституції — Церкви святої, що дозволили собі кепкувати з Ісуса, кажучи: „Коли ти Син Божий, зійди з хреста!” *(Мт. 27, 40)*. Споглядаючи на нього й бачивши безсилля вмираючого Христа та й, правдоподібно, вже близьку Його смерть, зі сміхом пропонують Йому таке:„Коли він цар Ізраїля: нехай тепер зійде з хреста і ми увіруємо в нього. Він покладався на Бога, нехай же Бог визволить його нині, якщо він його любить. Сам бо казав: я — Син Божий” *(Мт. 27, 42–43)*.

До останньої хвилини вороги Христа були певні своєї перемоги і повної поразки Христа, водночас же й Його Церкви, і Його учнів, і поклонників.

Видячи померлого Спасителя, безсило звисаючого з хреста, диявол думав, що тепер прийшла його нагода осягнути свою мету, тобто остаточно підкорити людський рід під свою владу. Так вмираючий Спаситель став приманою для всехитрого диявола, на яку він зловився і зі смертю Спасителя утратив свою владу над душами людей.

Там, у гробі, Христова сила лікувала всі наслідки терпінь, залишаючи лише ті, які мали після Його воскресіння доказати, що це є те саме тіло, що було замучене й вмерло на хресті заради спасіння людського роду. Спаситель залишив на руках і ногах рани від цвяхів і пробитий копієм бік, з якого витекла кров і вода, як знак смерти Спасителя.

Будучи в гробі, всемогутня Божа сила Христа найперше лікувала його зневолене й замучене тіло, повертаючи Йому силу, водночас же лікувала його містичне тіло — Святу Церкву. Тим способом Спаситель здійснював свої слова, що їх звернув до свого апостола Павла, кажучи: „Досить тобі моєї благодаті (ласки), бо моя сила виявляється в безсиллі” *(2 Кор. 12, 9)*. Не було кращого прикладу безсилля Сина Чоловічого — Месії, як у моменті його смерти на хресті, опущеного всіми, за вийнятком Його Пречистої Матері, св. Йоана й Марії Магдалини.

Але якраз у тому безсиллі, у знищенні людської природи Спасителя й зложенні Його замученого тіла в гробі, Божа всемогутність нищила гріх та лікувала Його знедолене й замучене тіло. Так то в хвилині смерти й своєму тридневному перебуванні в гробі, Спаситель своєю смертю смерть подолав і тим, що в гробах, життя дарував.

В хвилині смерти Ісус Христос осягнув дві перемоги: найперше над могутнім паном цього світу — дияволом, який держав у своїй неволі людство, підкоривши його своїй владі гріхом первородним. Здавалось неможливим звільнити людський рід від тієї гріховної каторги, від влади диявола. Чому? Бо треба було влити життя в мертві душі людські, які умертвив первородний гріх, а також їхні особисті гріхи.

Так те, що було неможливим для людини, те своєю смертю осягнув наш Спаситель, Христос Бог, як про це запевняє нас словами: „У людей це неможливо, але не в Бога; у Бога бо все можливо” *(Мр. 10, 27; Мт. 19, 26; Лк. 18, 27)*.

Так то Христос у хвилині своєї смерти знищив усі гріхи людства, які узяв на себе, ступаючи в ріку Йордан і приймаючи хрещення від Йоана Хрестителя. Бо, знищивши свою людську природу, яка мала на собі гріхи людства, знищив разом із нею і ввесь тягар наших гріхів. За гордість Адама, що бажав стати рівним Богові і переступив у раю Божу заповідь, Христос надолужив небесному Отцеві найглибшим упокоренням. Взявши на себе гріхи людські, Він, неначе слабосильне сотворіння, вмирає як той злочинець ганебною і святим Письмом проклятою смертю на хресті: „Повішений на дереві — то прокляття Боже” *(Втор. 21, 23)*.

Однак те прокляття стало спасінням людського роду, а це безмірне впокорення Сина Божого стало Його найбільшим вивищенням. Упокорився Христос, щоб надолужити Отцеві за непослух Адама; Він став послушним, щоб заплатити за непослух першого чоловіка: „Подобою явившись як людина, він понизив себе, ставши послушним аж до смерти, смерти ж — хресної” *(Флп. 2, 8)*. І якраз тим своїм пониженням і беззастережним послухом заплатив Христос за непослух людей, який стягнув на них гріх, а з гріхом смерть: „Тим-то як через одного чоловіка ввійшов у світ гріх, а з гріхом смерть, і таким чином смерть перейшла на всіх людей, бо всі згрішили” *(Рм. 5, 12)*. Як задля непослуху одного чоловіка Адама прийшов гріх на всіх людей і з гріхом смерть, так задля послуху Бого-Чоловіка прийшла перемога над гріхом і над його наслідком — смертю. „Бо коли через гріх одного чоловіка смерть царювала задля одного, то тим більше

(Закінчення на стор. 5)

ХРИСТОС НАВІКИ ЖИВИЙ

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКОГО БРАТСТВА

„ Бо живий Я — і ви жити будете!“ (Єв. Івана 14:19)

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Улюблені в Христі Ісусі брати та сестри в Україні й у діяспорі!

В імені Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства вітаємо Вас зі святом світлого Христового воскресіння та бажаємо Вам рясноти Божих благословень і в святкові дні, й протягом усіх майбутніх днів Вашого життя, щоб Божа ласка безнастанно окрилювала Вас і щоб Його сила завжди допомагала Вам перемагати всі труднощі будення!

В переддень Своїх страждань і смерти на хресті за наші гріхи Господь Ісус Христос дав чудову обітницю, що Він буде жити вічно й що кожний, хто вірить у Нього, як у свого особистого Спасителя, також буде жити вічно з Ним. Це є серцевина вістки Христової Євангелії — доброї новини для всіх людей! „Тому може Він завжди й спасати тих, хто через Нього до Бога приходить, бо Він завжди живий, щоб за них заступатись“ (Євр.7:25). Дехто запитає: Чому завжди говорити про Ісуса Спасителя? Чому згадувати про Христове воскресіння? Чому накидати іншим віру в Христа — Його релігію?

Подумаймо глибоко над словами: „Яка твоя віра — такий ти є!“ На вірі й релігійному світогляді людини основується її особистість, характер, поведінка і життя. Релігія — це важлива ділянка людського життя, це спільність людей з Богом — їхнім Творцем. Однак релігія без Христа — це лямпа без оливи! Христос сказав: „ Я є дорога, і правда, і життя. До Отця не приходить ніхто, якщо не через Мене“ (Єв. Ів. 14:6). В цьому світі є багато релігій, але Христос умістив у релігійне життя людини те, чого немає в жодній релігії світу — Божу любов, яка є невичерпним джерелом, що з нього випливає всяке добро. Тому тільки воскреслий і вічно живий Христос може воскресити людину до нового духовного життя, основаного на вірі, „що чинна любов'ю“ (Гал. 5:6).

Погляньмо на багато народів, а зокрема на дорогий нашому серцю український народ, який після довголітньої неволі воскрес до нового вільного життя політично. Він має свою суверенну незалежну державу, в якій повна свобода слова, руху, сумління, релігії тощо. Нікого не засилають на Сибір за будь-яке сказане неприхильне до влади слово, не саджають у концтабори за ворожу думку в серці. Народ живе в своїй країні, має волю і свободу, а тому повинен радіти, працювати, жити та Бога хвалити. Але чомусь так не є. З кожним днем стає гірше і гірше... Розчаровані зі свого злиденного життя люди ходять без задоволення, без надії і без віри в свою світлу майбутність.

Подумаймо, що в Україні, названій колись „житницею Европи“, з найкращою родючою землею, з великими природними багатствами в її надрах, розгосподарювалися злидні, а з ними — недостача їжі, одягу, взуття, домів, праці й грошей. Чим далі, економічна криза гіршає, і кінця їй не видно. Питаємо: В чому справа? Справа в тому, що політична свобода народу, яка вона бажана й необхідна не була б, — це ще не все. Народ потребує духовного воскресіння, не в розумінні культурного обновлення тільки, але в пізнанні Живого Бога й у прийнятті Його святої волі: „І пізнаєте правду, — а правда вас вільними зробить!“ (Єв. Ів. 8:32). Без духовного воскресіння нема ідеології, а без ідеології нема ідей, і люди не знають, що з собою робити. Христос є наш Ідеал у всіх справах життя, — життя правдивого, життя подостатку! Без духовного воскресіння нема християнської етики, а без етики, основаній на безкорисній любові до ближнього, нема моралі в поведінці, в праці й у взаємовідношеннях, ніхто не дбає за свого ближнього, а старається тільки якнайбільше загорнути для себе.

Політичне воскресіння дало нашому народові чудову свободу, але зі свободою аж сорок партій, і стільки ж політичних плятформ, сварок, незгод, безладу й ненависти. Духовне воскресіння дасть нашому обездоленому народові віру, надію і любов, а з ними — одну мету, спокій і злагоду. Але духовне воскресіння дає тільки воскреслий і вічно живий Христос, Який ласкаво кличе до Себе всіх: „Прийдіть до Мене всі струджені й обтяжені, — і Я вас заспокою!“ (Єв. Мт. 11:28). Пригадується подібний заклик пісні, складеної в Україні: „На чудовій Україні квіти розцвітають, Як багато українців Бога ще не знають, А сьогодні Батьків голос ніжно так лунає, На весілля Христа-Сина всіх Він закликає. Україно, Україно, Щастя лиш тобі дарує Бог! Він Єдиний тільки сильний Зберегти тебе від всіх тривог!“

Нашим палким бажанням і щоденною молитвою до Всевишнього, щоб наш народ також духовно воскрес до нового життя, якого Ідеалом і Взірцем є воскреслий Спаситель і Господь наш Ісус Христос. Молімося щиро, щоб разом з весняним обновленням чудової природи України також і наш народ воскрес духовно силою Христового воскресіння і знайшов обновлення життя, щоб Бог послав велике духовне пробудження і вивів його з важкої недолі й великої економічної кризи на ясні зорі, на тихі води!..

Нехай світле воскресіння нашого Господа Ісуса Христа наповнить Ваші серця неописаною красою Божої любови, невимовною радістю і палким бажанням вірно служити Живому Богові й своєму народові в пізнанні ласки Господа нашого Ісуса Христа, любови Бога Отця і спільности Святого Духа! Амінь.

ХРИСТОС ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

З любов'ю, Ваші в Христі брати та слуги —

пастор Володимир Домашовець — голова
пастор Олекса Р. Гарбузюк — старший пресвітер
пастор Йосафат Іваськів — генеральний секретар
Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства

Великдень, 1995 Року Божого.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00. Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

„З нами Бог! Зрозумійте, народи!"

У якій мірі цей заклик стосується нас, українців? Чи ж не на більше, ніж зрозуміння, спромігся наш народ, переходячи крізь такі терни, такі жертви? Чи одне лише зрозуміння дало б нам силу вижити і чутися людьми? А наш незнищимий ідеалізм, наш релігійний пієтизм, наша вогнем випробувана вірність батьківській Церкві, наше цнотливе поклоніння перед Божою Матір'ю і її Сином, нашим Господом — хіба це не важливіше, ніж просте зрозуміння?

Але тепер, коли будується незалежна українська держава, коли вона потребує міцної основи, узгіднення і зі земними, і з Божими законами, може й справді самого тільки почуття вже замало — час вимагає свідомих зусиль, свідомої волі,незвичайного, а особливо глибокого зрозуміння цієї істини: з нами Бог!

Людина зіткана з двох начал — духового і матеріяльного. Тому людський світ такий двоякий, роз'єднаний, суперечливий, дедалі більше спантеличений.А все ж завжди є вибір. Ці дві природи виступають одна щодо одної у різних варіянтах. Вони можуть вміщатися в єдину ієрархію вищих вартостей, освячену усіма релігіями, містичним досвідом усіх святих, а також щоденним досвідом практикуючих християн — коли матеріяльне, фізичне підпорядковується і слугує духовному, внутрішньому. Це тяжкий шлях, ним ідуть лічені одиниці з мільйонів. Більшість належить до категорії, яка тісно пов'язана зі світом та його порядками. Ми узалежнені від родин, від служб, від податків, але рівночасно відчуваємо потреби душі і страждаємо, розриваючись між Церквою і світом, часто не знаючи, на яку ступити. Цю категорію мав на увазі Христос, коли сказав: „Віддайте кесареві кесареве, а Богові — Боже".

Є ще й нижчі психологічні категорії, нижчі площини буття. На них люди віддаються світові дорешти і при цьому ще й уміють виправдати себе: мовляв,стільки проблем довкола нас, що нема коли думати про себе та про власну душу, це було б навіть егоїстично. І відразу з'являються „теоретики", впевняючи, що світ безперервно розвивається, що наука і технологія от-от розв'яжуть усі біди людства — наприклад, генна інженерія невдовзі вже корегуватиме програми ще не народжених дітей, вилучаючи з них „неякісні" гени. І так далі, і тому подібне. Вони, ці апологети зовнішнього розвитку, хтось несвідомо, а хтось, очевидно, цілком навмисне, намагаються винести серцевину життя поза людину. Це все ті ж спроби, що їх застосовували утопісти з їхніми мріями про земний рай, відтак позитивісти з їхньою "святою вірою" у засновану на емпіриці науку, а далі за ними марксисти з їхньою провокативною "соціяльною теорією".Ця публіка, засліплена або лукава, сама летить сторч головою і хоче потягнути за собою якнайбільшу кількість людей. Світськість, секуляризм людства, якщо вони самоцільні, є радше назадництвом, ніж проґресом, радше хронічною хворобою, ніж нормальним станом.

Яке щастя, що на дорозі у розумників і лукавців стоїть незборимий камінь — Христос. Світ без Нього був би подібним до нещасної жінки, лоно якої не зазнало втіхи запліднення, а серце — втіхи материнства. Господь був людиною, Він ходив по землі, Його бачили і чули, апостол Іван, ніжний юнак, припадав своєю головою до Його грудей, а Марія, сестра Лазаря, обтирала Його ноги своїм волоссям — це ми знаємо з історії. Та це неможливо „знати" тільки інтелектом, у це треба повірити — чистою, нехитрою, дитинною вірою, щоб потім-потім, крім щастя безпосереднього спілкування зі Спасителем, відкрилося ще й нашій свідомості — що смертна людина, навіть наймудріша, найцільніша, найпослідовніша у своєму поступі, виключно власними силами, без втручання люблячого Бога, не годна подолати трагічного, грішного розмежування між тілом і духом, між землею і небом. Адже ж навіть найбільші безбожники у хвилини відчаю, мимо своєї волі, звертають погляд до неба і з їхніх уст виривається стогін:„О Боже!" Людина ж, котра, всупереч усій її так званій цивілізованості не втратила орієнтирів, що небо — вгорі, а земля — внизу, зі солодким щемом у душі відчуває особливість свого християнського становища: живучи в родині, в громаді, в народі, в країні, в людстві, вона живе у Бозі — живе вже, не завтра, не колись, а вже тепер! Вже тут, на цій землі, такій грішній і такій прекрасній, вічна присутність Христа дозволяє нам у хвилини щорічного Великоднього надхнення ступити хоч маленький крок, вже скільки в кого стане сили, до того кола, в якому вже нема відрубних „я", відрубних родин і громад, і народів, а є усі в усіх, і усі — у воскреслому Христі.

Олекса Гарбузюк

СВІТЛЕ ХРИСТОВЕ ВОСКРЕСІННЯ

Великдень — це світле Христове Воскресіння, бо воскреслий Спаситель — це „сяйво слави і образ невидимого Бога". Він — найвидатніше чудо всіх віків. У літературі Він — найвищий ідеал, у філософії — найвеличніша Особистість, у критиків — найбільша проблема, а в богослов'ї — фундаментальна доктрина. Воскреслий Христос у нашому особистому, соціяльному та вселюдському житті є головним центром усіх людських бажань і поривань. Так як фізичний світ втілює творчий розум Бога, так Ісус Христос втілює серце Бога, яке просякнуте віковічною любов'ю до всього людства.

Воскреслий Христос — Всемогутній Бог! Його Ім'я розцвітає на сторінках історії так, як квіти стосяйної весни розцвітаються в один прегарний букет. Відгомін сили Його воскресіння бринить століттями, як могутня пісня багатьох хорів, видимих і невидимих, земних і небесних, що зливаються в один антифонний гимн хвали. Його вплив, як легкий вітерець із неба, овіває пахощами атмосферу століть і за Його повелінням могутні хвилі океану виплескують у морські береги пісню воскресіння аж до кінця нашого XX століття. Без биття у бубон, без сурми, Він об'явив і постійно тримає прапор справедливости, свободи, рівности і братерства народів, що велично повіває понад усе в світі цьому.

Історія антична, модерна, сучасна свідкує про те, що уряди та влади часто ігнорують і поборюють Його, але Він простягає Золоте Правило вище всіх законів, кодексів і прав у світі цьому. І хоч самозванці демагоги, керуючись мотивами сумнівів, немов би не знаходять нічого побажаного в Його воскресінні, то Він поставив ангола хоронителя не тільки біля колиски сплячого немовляти, але й біля кожної дитини Своєї, яка бореться за Віру Божу, і, в протилежність послідовникам мертвого формалізму, Він написав на дверях повій і митників: „Блаженні чисті серцем, бо вони будуть бачити Бога" (Мат. 5:8).

Своїм воскресінням Христос овіяв прапором любови всі континенти та змінив співвідношення між усіма народами. Те, що Його слава воскресіння постійно зростає й ніколи не блідне, не згасає, а постійно збільшується, зростає й ніколи не маліє, є найбільшим фактом сили Його воскресіння та величности. У Христі тихість Бога перетворюється в повноту гучномовної сурми. Бо що воскреслий Христос творив — Бог творить! Ким Христос був — Бог є в просторах, в усіх віках і для всього людства.

Нема на світі маляра, який міг би намалювати таку величну картину, яка віддзеркалювала б усю красу заходу сонця, але людські очі бачать, коли догоряють останні вогники заходячого сонця, красу Божої ризи. Отже, не можна оспівати, не можна описати, не можна збагнути повноти краси Божественного характеру Ісуса Христа та сили Його воскресіння. Бо Ким Він був для дитини й для матері, для митника й для блудного сина, для повій і аґностиків, для грішників і послідовників Своїх, тим є Бог для всього людства в усіх віках. „Бо Бог у Христі примирив світ із Собою Самим, не зважавши на їхні провини, і поклав у нас слово примирення" (2 Кор. 5:19).

Воскреслий Христос — це світло для світу! Послуговуючись величністю сонячної системи й усіх світил небесних у поясненні Його слави, Він каже: „Я Світло для світу. Хто йде вслід за Мною, не буде ходити у темряві той, але матиме світло життя" (Ів. 8:12).

Ми живемо під впливом творчої сили світла. Заберіте світло із всесвіту — і ви заберете життя. Заберіте воскреслого Христа з людського життя й ви заберете сутність, красу та все призначення життя. Забирати Христа і Його воскресіння з історії — це те, що забирати матерію з фізики, тепло з вогню, пахощі з квітів, числа з математики, думки з метафізики або розум із філософії. Історія світу без воскресіння й без Христа — це тільки диявольський жарт.

Без воскресіння й без Христа нема волі сумління, волі слова, думки, нема гуманних і альтруїстичних почуттів, нема життя, бо „життя тільки в Нім, а життя це є світлом людей". Без Христа все минуле — це тільки болісна згадка; теперішнє — це муки душі, і майбутнє без Воскреслого — це жах, руїна душі, страждання і незапобіжна катастрофа життя.

Тільки у воскреслому Христі здійснення всього того, про що говорили пророки, співали поети, писали письменники та мріяли й сподівалися філософи. У воскресінні Христа здійснення найвищих, найшляхетніших, найсвятіших поривань людського духа. У Христі радість вічна, вічне щастя, спасіння душі та воскресіння з мертвих. Христос — живий Бог, бо Він воістину воскрес!

Василь Ящун

Воскресна пісня

Христос воскрес! Христос воскрес!
Воскресні дзвони розсилають
Цю пісню радости, звитяги,
Привіт землі й Царю небес.

Христос воскрес! Зеніт чудес!
Твердіє віра, в ній надії...
Іскряться злотом ткані мрії...
Борцям за Правду — слави жезл!

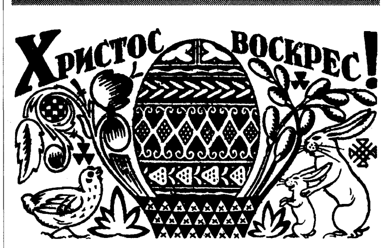
Воскресна пісне! Ти глибінь
Моїх думок на всіх дорогах,
В моїх складних життєвих кодах, —
Ти — величінь, в меті — цвітінь!

В тобі могутня пишнота,
Порив до праці, жертв, терпіння,
Мойого духа багатіння, —
Прямінь до вічного життя.

Безсмертна пісне життьова!
Ти стяг воскресний місіонерний
Несла й несеш крізь тьму бар'єрну,
Тебе не вбила ворожда.

Ти в ній міцнішала, росла.
Ти в ній живеш і будеш жити,
Мов сонце, радістю сповита,
Як довго житиме земля!

Лети й спиняйся, пісне, там,
Де ще тебе не чули, всюди;
Де міти й темне богоблуддя, —
Неси воскресний їм тимпан!

Д-р Олександер Надраґа

ВОСКРЕСНА УТРЕНЯ В ВОЛОСЬКІЙ ЦЕРКВІ У ЛЬВОВІ

(Великодній спомин з минулих літ)

Хоч старий Бернардин, а п'ять хвилин пізніше і ратуш вибили щойно четверту, я вже не сплю. Надворі сіріє і лише поволі виринають перед вікнами моєї спальні з ранньої мряки барок фасади Домініканів і могутня Корняктівська вежа. А тут вже і „мої" збудилися, а нетерпелива Оленка питається тата, котра година і чи вже не запізно на Утреню?

Збираємося скоро і виходимо на вулицю. Стара домінікансько-вірменська закутина спить іще і лише гомін наших кроків відбивається глухо об стіни старезних кам'яниць. В міру як зближаємося до Руської, бачимо, що з усіх сторін спішать люди у напрямку Волоської Церкви. Церква вже повна і до Плащаниці в Трьохсвятительській каплиці протиснутися годі. Виходять Отці і правлять Нагробне. Вже співають „Благообразний Йосиф" і невдовзі з могутньою піснею „Воскрес Ісус от гроба" випливає ціла церква на вулицю. На Руській непроглядне море голов. Це не лише парохіяни Успенської Церкви: бачу наших людей з найдальших передмість великого Львова. Все прийшло туди — молоді, старі, еліта нашої інтеліґенції і маса простолюддя. Бо та Воскресна Утреня нагадує масі вірних таку саму Утреню в їх рідних селах, звідки їх доля кинула на міський твердий брук. Але вони до нього звикають скоро та послідовно і уперто здобувають кожну його плиту. Опорою для них є безперечно та Церква, на яку дивляться цілі віки і яка не дала пропасти нашому народові, хоч як страшні ворожі хвилі били в нього і в його найбільші святощі.

Процесія розвивається: попереду мережані коругви, опісля несуть Плащаницю, далі під бальдахином несе парох Найсвятіші Дари, а за ними поступає маса вірних. Вже і сонце зійшло, а пурпурне його проміння заливає старий Львів. Корнякт горить у тому промінні, а з його вершків розливається на всі сторони могутній голос Кирила. З Валів і Високого Замку несе вітерець пахощі першої весняної зелені. У всіх сльози радощів на очах. Похід зупиняється, море голов клониться до землі, а парох благословить Дарами місто і всю Україну.

Старий Львів збудили воскресна пісня і Кирило. Слухають їх вартівники королівського і міського арсеналу, башти на Валах і останки оборонних бернардинських мурів, окуті залізом лицарі з королівської кам'яниці, поважні патриції з чорної, шольцівської та інших міщанських інсуль і хотіли би побачити обхід побожні Боїми із своєї каплиці. Збудилися жидівські купці з-під синагоги Золотої Ройзи і вірменські з-під старинної своєї катедри. Оповідають собі, що „руські" купці, які нині святкують, роблять велику конкуренцію їх нащадкам і майже щодня отвирають нові крамниці. Прислухується тим купецьким жалям лев венецького консуляту, щоб про це поквапно повідомити свого голову з Piazza di S. Marco Метрополії. Тішаться святом і всі ставропігійські братчики від XVI віку почавши і спудеї ставропігійської бурси хотіли би дістати щось із пребагатого свяченого, розложеного вже далеко в ставропігійському подвірї та стрілити хоч кілька разів з ключа разом з нинішніми своїми товаришами. З радости подзвонюють важкими кайданами гайдамаки у підземеллях львівського арсеналу. У міських музеях від воскресної пісні і гомону Кирила задзвеніли козацькі шаблюки та посунулися в бік козацькі самопали.

А воскресна пісня і великодній дзвін передираються крізь старі вузькі вулички довкола львівського ринку, оббиваються об старинні фризи, ніші і портали порослих мохом кам'яниць і розливаються по новім Львові, звідки пливуть далеко на всі окраїни галицької волости.

Поволі посувається вперед процесія. З достоїнством тримають рубець Плащаниці Президент Левицький, інсп. Копач, Софрон Ференцевич і І. Карп'як. Не стало цього року Степана Федака, але інший вступив на його місце, а потім прийдуть молодші, ті, що нині ідуть за Плащаницею, ще молодші, що тепер з дитячою радістю дзвонять маленькими ручними дзвіночками. І так будуть змінятися ті, що носитимуть Плащаницю, доки церква буде стояти, доки дід Кирило буде сповіщати Галицькій Землі Христове Воскресення!

Обхід скінчився. Священики виходять перед замкнені церковні двері. Чути голос стихів:

„Да воскреснет Бог і расточаться врази Єго, і да біжат от лица єго ненавидящії Єго..."

І серед могутнього, співаного тисячами голосів „Христос Воскрес" входять священики зі своєю паствою до церкви і правлять далі цю найкращу з усіх Утреню.

А на ній цього року уперше разом зі своїм народом моляться наші Святі й Угодники, наші королі та князі, наші гетьмани та наші львівські патриції, котрим парох зарезервував достойне місце у вітражах цієї твердині львівської України.

(„Діло", 1 травня 1937 р.)

Д-р Володимир Боднар

НЕЗАБУТНІЙ ВЕЛИКДЕНЬ 1945 РОКУ

Зима у 1945 році була дуже дошкульна, і мешканці Відня переживали її в жалюгідних і невідрадних обставинах. Воєнна хуртовина добігала до кінця. Фронт наближався і армія маршала Конєва вже зайняла Будапешт і маршувала швидкими темпами на Австрію. Масові бомбардування не припинялися ні вдень, ні вночі. Під час бомбового налету я студіював переважно в бункрі, бо треба було приготовлятися до дисертації і стислих іспитів — риґороз. Після відкликання алярму люди з бункра розходилися додому. Тоді звичайно представлявся жахливий образ і спустошення. Засоби комунікації були знищені і треба було докладати багато зусиль, обминати пожежі і кратери від бомб, аби докраю змученим фізично та нервово врешті добратися додому, а часом замість мешкання застати розвалини. Вдома треба було зразу ж лягати до ліжка, бо опалу не було, так що вода в хаті замерзала. До ліжка я лягав у теплій шапці, светрі, панчохах і, очевидно, у подвійній спідній білизні. Наступного дня повторилася та сама „мандрівка" — „де капо аль фіне" — тільки не в музичному значенні. Харчів було обмаль, не було м'яса, а хліб — липкий, непоживний і несмачний, що годі було й проковтнути. Безупинне бомбардування, непевність завтрашнього дня, неспокій та страх теперішнього і прийдешнього пригнічували і вичерпували людину фізично і духово, а холод і голод відбирали сили дорешти.

В консеквенції цих наскрізь непригожих і нездорових умов я раптом став почувати себе дуже ослабленим, появилася висока гарячка. Лікар ствердив можливість тифу.

По кількох днях вичікування мене напівпритомного відставили до другорядного шпиталя, а властиво повалених касарень-льоху, бо всі шпиталі були переповнені, зайняті військовими або знищені чи пошкоджені бомбовими налетами, до того ж розташовані далеко на периферіях Відня. Умови для хворих були там просто катастрофічні. Не було відповідного медичного персоналу, бракувало медикаментів, опіки, місць тощо. Вікна від бомб були повибивані, стіни потріскані. Щоб сяк-так огрівати приміщення, посередині коридору поставили великий котел, в якому димилася купа мокрого шутру та сирі дрова. Очевидно, ця мішанина стріляла іскрами на всі сторони, а більше диму і смороду, ніж тепла розходилося довкруги по кімнатах, витискало сльози з очей і давило та запирало віддих у грудях. Із-за холоду і браку прикриття я на додаток набавився ще гострого запалення горла.

Головним лікарем у нас був жид з Будапешту, дуже солідна і фахова людина, але він нічого не міг вдіяти і помогти. Пацієнти, включно з лікарем і сестрами-опікунками, також жидівками, студентками університету з Будапешту й іншим персоналом, були приречені на смерть. Так воно, з малими винятками, і сталося. Пригадую собі докладно, як я у високій гарячці — стадії маячіння, дивився на цей тріскаючий вогонь з котла і думав, що вже за своє кволе життя спокутую гріхи якраз у цьому шпиталі-пеклі.

Під час налетів хворих виносили на ношах до поблизького рову, який, властиво, не був жодною охороною. Але Боже провидіння має свої пляни, і мене врятувало. Після п'ятьох тижнів високої гарячки і хвороби, одного дня я несподівано збудився з полегшою і почував себе наче краще. Лікар зі здивуванням ствердив, що нема гарячки і видно, що молодий організм сам поборов недугу і я при дбайливій опіці є на добрій дорозі до повного видужання. В наступні дні я вже при помочі сестер і з паличкою в руці виходив надвір і вдихав на повні груди свіже березневе повітря. Моє ціле єство горіло бажанням жити і ця надійна іскорка зміцнювалася з кожним днем.

Лікар радив примістити мене, можливо, десь на селі, щоб поступово набирати сил, а сам організм при спокої і відповідних харчах прийде з часом до повного здоров'я. Так і склалося, і одного соняшного дня приїхав по мене однокінним візком мій батько о. крил. Євген Боднар, щоб мене взяти до містечка Мавтерн на півдні Австрії і там очікувати кінця війни та дбати про мене. Треба згадати, що протягом хвороби ніхто мене не мав змоги відвідати з огляду на заразливість недуги.

По дорозі на залізничий двірець у Відні ми ще поступили до мого мешкання, щоб забрати мої речі, а передовсім книжки та студійні записки. Мої родичі вже кілька місяців перебували у місцевості Мавтерн, де мій батько був військовим капеляном для наших юнаків протилетунської оборони „Фляк", яка тоді стояла в поблизькому місті Кремс. Спочатку родичі жили в касарнях, потім у хаті одного рільника-„бауера", а згодом перепровадилися до латинського католицького приходства у Мавтерні, де тоді священиком був о. Адальберт Льогрман. Прихід весни, оживлення в природі, подув весняного вітру, цвірінькання пташок, запах квітів — все це навколишнє середовище впливало на мене оживлюючо і відсвіжуючо. З дня на день я міцнів, а радість та життя розпирали груди. Але непевність кінця війни та можливість большевицької окупації затроювали нашу свідомість і зганяли сон з очей. Тоді ще була нагода переїхати далі на захід, але з огляду на мій стан здоров'я, ми вирішили на місці вичікувати кінця війни та надіятися на прихід американців. Ці надії, на жаль, не сповнилися і сталося інакше, ніж ми собі думали та бажали. І одного зловісного дня почали близько розриватися гарматні стрільна, літаки бомбардували околичні міста Штайн і Кремс, а потім вже виразно „заговорили" скорострілі, ґранати та стрільна. На приходстві зібралося багато людей, переважно жінок і дітей з Мавтерну і околиць, щоб шукати притулку та охоронити себе від куль і большевицьких оргій та знущань. Ми всі вночі ввійшли у глибоку пивницю і забарикадувалися залізними штабами та замками. В пивниці у проводі з о. Льогрманом і моїм батьком ми гаряче молилися і просили Бога про змилування. Вгорі, над нами, клекотіло і шуміло, а барабанні постріли сильнішали. Дивний шум та реґіт гармат не припинявся. Німецька дивізія есесів, стиснута в цьому районі, боронилася завзято, бо, правду кажучи, вже не було куди далі відступати. Над ранком стріли затихли. Тільки було чути вигуки, прокльони та „матюки" розлючених солдатів. В непевності і страху всі ми притихли і далі молилися. Раптом почули грюкіт кольбами в двері і різкі голоси, перемішані російською лайкою: „Відкрий двері, бо будемо стріляти". Удари посилилися і треба було на щось здецидуватися. Тоді мій батько, вбраний по священичому, в епітрахилі, з хрестом у руках, на власну відповідальність сказав відчинити двері. Не помогли просьби і плачі мами та зібраних там людей. Батько твердо стояв на своєму. Двері відчинилися, і батько з хрестом у руках став віч-на-віч проти большевицьких вояків і спрямованих на нього машинових пістолів. Він випрямився і сказав до них: „Христос Воскрес! Сьогодні другий день свят Воскресіння Христового, а це велике свято для всіх християн".

Було це незабутнього початку травня 1945 року. Вояки спочатку немов би збентежилися, ніби остовпіли, а тоді один з них, правдоподібно українець, опустив пістолю і сказав, що його мама розповідала про таке свято і в їх хаті навіть є святі образи. І всі люди безпечно повиходили з пивниці та подалися додому і тоді нічого нікому не сталося. Але, на жаль, вже тієї самої ночі і опісля розгуляна і сп'яніла та здичавіла солдатня почала свої танці-оргії. Розпачливим крикам зґвалтованих жінок не було кінця. Кілька жінок поповнили самогубство, багато жінок і чоловіків постріляно. Солдати прямо заливалися вином (Мавтерн — це знана околиця виноградів і виробництва вин), стріляли з пістолів до колосальних бочок і навіть топилися у вині. Війна закінчилася перемогою і вищі власті дали волю „ребятам" трохи погуляти. Очевидно, вони гуляли по своєму: ґвалтували, рабували, бешкетували, стріляли.

Ми мали намір перечекати, витримати і пережити цей непевний час, а згодом може вияснитьcя ситуація, може прийдуть американці, а большевики підуть на схід. Були і такі прогнози, що прийде до зудару альянтів з большевиками і Україна стане вільною. Ця надія підбадьорювала, підтримувала нас на дусі, додавала сил встояти, терпеливо вичекати цей грізний і небезпечний період московської окупації і ми щасливо повернемось додому. В дальшому ході подій ми пережили ще багато лихоліття і загрози насильного вивезення, тому я був змушений переселитися до Відня і жити нелеґально та часто змінювати свої адреси. Але це вже належить до нового епізоду в моєму досить бурхливому житті.

Всіх золочівців, приятелів і знайомих
вітає
із празником
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
о. ЛЮБОМИР МУДРИЙ
з родиною

Христос Воскрес!

Воістину Воскрес!

ЩАСЛИВИХ ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
Величним і Радісним
„ХРИСТОС ВОСКРЕС"!
— вітаємо —
Родину — Приятелів — Знайомих —
по обидвох боках Океану
Ярослава, Зенон, Христя СНИЛИКИ

З СВІТЛИМ ВОСКРЕСІННЯМ
ХРИСТОВИМ ЕКЗЕКУТИВА
ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО
АМЕРИКАНСЬКОГО
ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ
бажає
Усім Організаціям, членам ЗУАДК-у, усім добродіям ЗУАДК-у і жертводавцям на харитативну діяльність ЗУАДК-у та усім нашим Братам і Сестрам у ВІЛЬНІЙ УКРАЇНІ
МИРНИХ і РАДІСНИХ СВЯТ
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
і поздоровляє
українським традиційним привітом
Христос Воскрес
UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, INC.
1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111
Tel. (215) 728-1630 • Fax (215) 728-1631

Радісних Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
Іванка, Нестор, Дам'ян і Андрій
ОЛЕСНИЦЬКІ
Мейплвуд, Н. Дж.

Всім Членам Головного Уряду,
Головам Округ та Управам Відділів
Українського Народного Союзу
Веселих та Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
УЛЯНА і ВОЛОДИМИР
ДЯЧУКИ

З Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Веселих та Щасливих Свят
РІДНІ, ДРУЗЯМ та ЗНАЙОМИМ
щиро бажають
ХРИСТЯ і ЮРІЙ НАВРОЦЬКІ

Веселих Свят
Христового
Воскресення
— бажає -
ВСІМ СВОЇМ ПРИЯТЕЛЯМ
Оркестра „ТЕМПО"
ІРИНЕЙ КОВАЛЬ „...нема музики
(908) 464-5806 без „ТЕМПО"

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
Воскресення Христового!
Родині, Знайомим і Приятелям
бажає
Д-р Евген Грабарчук
з РОДИНОЮ

Дирекція
Українського Народного Дому
в Ню Йорку
усім Уділовцям, Установам і Організаціям, які мають у УНДомі свої постійні домівки, всім, що користуються із заль УНДому та всім ВШ. Гостям нашого ресторану та Клюбу „Лис Микита" і всій Українській Громаді Ню Йорку
— бажає —
Веселих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО!
140-142 Second Ave., New York, N.Y. (212) 529-6287

ПЛАСТОВА ФУНДАЦІЯ в НЮ ЙОРКУ
з нагоди
ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ
щиро вітає своїх Членів, Українську Громаду, а зокрема Пластові Проводи, Управу Пластприяту, всіх Фундаторів, Добродіїв та Жертводавців.
Христос Воскрес!
ДИРЕКЦІЯ ПЛАСТОВОЇ ФУНДАЦІЇ в НЮ ЙОРКУ
Адреса: Plast Foundation, Inc., 144 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
В день Світлого Празника Христового Воскресіння
Веселих та Щасливих Свят
засилають
МІРА і БОГДАН ЗАЛУЦЬКІ

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
вітаємо щиро
всіх наших Членів та Прихильників
бажаємо їм
Веселих Свят! — Христос Воскрес!
та дякуємо їм за кожночасну підтримку.
ПРЕЗИДІЯ
УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ
КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

Веселих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Ярослав, Оля і Михайло
Ставничі
Ратерфорд, Н. Дж.

Радісних, Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Шановним Гостям, Співпрацівникам
і всім Членам УНСоюзу
— бажає —
Управа Союзівки

STI
scope travel inc
Tel. (201) 378-8998. Fax: (201) 378-7903 Toll Free: 1-800-242-7267
1605 Springfield Ave., Maplewood, N.J. 07040

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖЕЙ
З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
бажаю
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Родині, Клієнтам і Знайомим!
МАРІЙКА ГЕЛЬБІҐ з РОДИНОЮ

Христос Воскрес!
Вп. Членам та всій Українській Громаді
щирі побажання
Радісних і Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
пересилає
Федеральна Кредитова Кооператива
„САМОПОМІЧ"
в Нюарку, Н. Дж.
734 Sanford Avenue, Newark, N.J. 07106
(201) 373-7839

З Воскресенням Христовим
поздоровляємо
всіх наших теперішніх та будучих
Покупців на новому місці.

Фірма „АРКА"
26 Перша Авеню, ріг 2-ої вул., в Ню Йорку
ARKA CO, 26 First Ave., New York, N.Y. 10009
Phone: (212) 473-3550

З нагоди Радісного Празника
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
ВП. Членам і всій Українській Громаді пересилає найсердечніші побажання
Веселих та Щасливих Свят!
УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
„САМОПОМІЧ"
І ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ
„САМОПОМІЧ" в Пассейку
851 Allwood Rd., Clifton, N.J. 07012 Tel.: (201) 471-0700

Українцям у цілому світі
щирий Великодній привіт
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
пересилає
Президія
Фундації Приятелів
Енциклопедії України
71 Collinwood Road, Maplewood, N.J. 07040

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
ВШановним Клієнтам, Друзям та Знайомим
бажають
АНТІН і ВІРА ШУМЕЙКИ
та Працівники
УКРАЇНСЬКОЇ ПОДОРОЖНЬОЇ АҐЕНЦІЇ
ЗАСНОВАНА 1920 Р.
KTI
KOBASNIUK TRAVEL INC.
157 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003 ■ (212) 254-8779

Щирі Побажання
з нагоди Празника
Воскресіння Христового
Пластовим Капелянам, Головній Пластовій Раді,
Пластовим Проводам, Виховникам,
усім пластункам і пластунам
та приятелям Пласту
Христос Воскрес!
ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

УПРАВА ОСЕЛІ ОДВУ ім. О. Ольжича
в ЛІГАЙТОН, ПА
Бажає своїм сусідам, гостям, прихильникам, всім членам ОДВУ і їхнім родинам та братнім організаціям
РАДІСНИХ СВЯТ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ.
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
UKRAINIAN HOMESTEAD
1230 Beaver Run Dr.
Lehington, PA 18235
Tel.: (215) 377-4621

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!
1-ий УКРАЇНСЬКИЙ
Федеральний Щадничий Банк
„ПЕВНІСТЬ"
передає найщиріші вітання та побажання
Веселих і Щасливих Свят Христового Воскресіння
Ієрархам, Духовенству та Вірним Українських Церков, Проводам і Членам Українських Товариств, Організацій та Установ, Працівникам і Членам Банку „Певність" та Всім Українцям на Рідній Землі і на Поселеннях
1-st Security Federal Savings Bank
936 N. Western Ave., Chicago IL 60622
Tel.: (312) 772-4500
філії:
7918 Busleton Ave., Philadelphia, PA • 5670 Milwaukee Ave., Chicago, IL • 820 N. Western Ave., Chicago, IL
2166 Plum Grove Rd., Rolling Meadows, IL
ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОСКРЕСНЕ УКРАЇНА!

Веселих та Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим по обох боках океану
бажають
Люба Лапичак-Лесько
Михаїл Лесько
Мейплвуд, Н. Дж.

Радісних Свят
Воскресіння Христового
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ
ПАЦІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ
щиро бажають
д-р Любомир і Оксана Кузьмаки
з родиною

З ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ
всего найкращого
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Богдан і Роксоляна Галібеї
з дітьми: Тимошем, Мирославою,
Олею і Левком

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих і Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
бажають
Марійка і Василь Тершаківці
з родиною

Д-р МАРІЯ ЯРОСЛАВСЬКА
вітає
СВОЇХ ПАЦІЄНТІВ, ДРУЗІВ і ЗНАЙОМИХ
з Воскресенням Христовим.
Христос Воскрес!

Веселих Свят
Воскресення Христового
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПОКУПЦЯМ і ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ
— *бажають* —
Родина Ганусей
ВЛАСНИКИ МУЗИЧНОЇ КОМПАНІЇ
244 W. Girard Avenue Philadelphia, Pa. 19123
Tel.: (215) 627-3093

З нагоди Великодних Свят
оркестра **„Вечори в Карпатах"**
поздоровляє
всіх своїх приятелів, знайомих і
любителів нашої музики.
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
бажає
від імени оркестри
РОМАН ВІЯТИК
Христос Воскрес!
(201) 538-4139

Христос Воскрес!
Із світлим Празником Воскресіння Христового нашим членам, прихильникам і всьому громадянству добра, радости, сили і завзяття
бажає
Федеральна Кредитова Кооператива "Самопоміч" в Джерзі Сіті
SELFRELIANCE UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION
NEW JERSEY BRANCH
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07306

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р МАРКО і д-р ЛЮДМІЛА
ОЛЕСНИЦЬКІ з дітьми БОГДАНОМ,
НАТАЛКОЮ і ЕВГЕНІЄЮ та Родиною

ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ
Воскресення Христового
Веселих Свят
СВОЇЙ РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажає
д-р Богдан і Богданна Худьо
з донями Міріям і Ромою

З світлим празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Родині, Знайомим і Клієнтам
власники „ВІЛЛІ РУСАЛКА"
АННА і МИРОСЛАВ КУШНІРІ з
родиною
6307 Park Blvd., Widwood Crest, N.J. 08260
Tel.: Wildwood — 1-609-522-8210
Philadelphia 1-215-725-2639

Христос Воскрес!
З Світлим Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
вітає
родину, приятелів, знайомих і покупців
КРАМНИЦЯ ПОДАРУНКІВ
„ФАНТАЗІЯ"
5728 Північ 5-та вул., Філядельфія, Па. 19120
Тел.: (215) 276-4719

Українським Організаціям та Клієнтам,
Родині та Знайомим
З Воскресенням Христовим
Веселих Свят
Наталія Лазірко, дочка Наталка
з мужем Василем і донею Іванкою
і син Олег з дружиною Ганусею
донечкою Христиною і сином
Андрійком
OLYMPIC
COMMUNITY MARKET
122 — 40th Street, Irvington, N.J. 375-3181

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажає —
ПЕТРО КУПЕР
власник фірми
B & B MEAT PRODUCTS
168 Bedford Avenue Brooklyn, N.Y.
Tel.: (718) 388-2811

Веселих Свят, щастя і здоров'я
з нагоди
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ і ПРИЯТЕЛЯМ
бажають
Софія Олесницька
Маруся і Роман Павлишини
з донями Софійкою і Оленкою

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
д-р Петро Андрій і Христина Рівес
78 Amboy Avenue, Metuchen, N.J. 08840. (201) 548-4365

Д-р ЮРІЙ і НАДІЯ КІГІЧАК
з дітьми
РОМАНОЮ, ТЕТЯНОЮ, НАДІЄЮ
і ЮРЧИКОМ
бажають
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО!

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажає
Гільдана Зятик
1663 So. 55th Street ■ Tacoma, Wash. 98408
Tel.: (206) 473-7215

Поздоровляю зі святами всіх своїх
друзів та покупців
— бажаю —
ВЕСЕЛИХ ТА ЗДОРОВИХ СВЯТ!
BELLA'S
MINI MARKET
Fresh Delicious Cakes and Dairy Products
Delicatessen — International Foods — Grocery Products
109 First Avenue
Between 6th & 7th Street
(212) 982-7893 New York, N.Y. 10003

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
Українському Громадянству
ЛИТВИН — ЛИТВИН
УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave. (corner Stanley Terr.)
Union, N.J. 07083
(908) 964-4222

Веселих Свят
Воскресення Христового
Колегам, Знайомим і Пацієнтам
бажають
Дзвенислава і д-р Любомир
Явний з родиною
Ессекс Фелс, Н. Дж.

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
з нагоди
Христового Воскресіння
висловлюємо щирі побажання
Веселих та Щасливих Свят!
Любов і Мирослав Роговські та Тобі і
Нестор Роговські із сином Данилком
Великдень 1995 Ірвінгтон, Н. Дж.

Христос Воскрес!
Веселих і Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Остап, Віра, Дора і Аніса
ТЕРШАКІВЦІ

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
Д-р БОГДАНА СВИСТУН-РІВЕС
з Родиною

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
MARYSIA
101 FIRST AVE. 212-777-2490
BEAUTY SALON
European & American Design
For Women & Men
WAXING PEDICURE
MANICURE FACIAL

З нагоди ВЕЛИКОДНИХ СВЯТ
"MIRKA AGENCY"
щиро поздоровляє
всіх своїх клієнтів, приятелів і знайомих.
Веселих і щасливих свят!
бажає
МИРОСЛАВА і ЗЕНЯ.
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
(201) 691-8600

Христос Воскрес! Христос Воскрес!
Мир нам сам Христос приносить,
Мир нам небо днесь приносить
Мир той Божий всі вітаймо
Ласку Божу прославляймо,
Чудо Боже всіх чудес,
Христос Воскрес! Христос Воскрес!
РОМАН ІВАНИЦЬКИЙ — Фльорида
„Боже Україну збережи, Господи помилуй нас"

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
РОДИНА НАСЕВИЧІВ
N.E. Corner Franklin & Brown Sts.
109 E. Tabor Road Philadelphia, Pa.
DA 9-1844

„ВОСКРЕСЕННЯ ДНЕСЬ, ТОЖ ПРОСВІТІМОСЬ, ЛЮДИ!“

ВСЕЧЕСНОМУ ДУХОВЕНСТВУ, ПРЕПОДОБНОМУ ЧЕРНЕЦТВУ ТА БОГОЛЮБИВИМ ВІРНИМ МИР У ГОСПОДІ І НАШЕ АРХИЄРЕЙСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

(Закінчення зі стор. 1)

Для тих, що занедбали сповнити свою великодню сповідь, цей пасхальний привіт є наче постійною пригадкою, щоб вони сповнили свій пасхальний обов'язок, бо тільки тоді вони зможуть щиро й правдиво відповісти на цей радісний великодний привіт: „Воістину воскрес!" Бо ж відповідаючи на пасхальний привіт тими словами: „Воістину воскрес", ми неначе заявляємо, що Христос справді воскрес у нашому серці, бо через велику сповідь і ми воскресли разом з Христом до нового, Божого життя ласки.

Дорогі в Христі! Вітаючи Вас усіх з празником світлого воскресення Господа нашого Ісуса Христа, я зі щирого серця бажаю Вам правдивої душевної радости з Воскреслим Христом, щоб усі Ви, належно сповнивши свій християнський великодній обов'язок, сподобилися стати учасниками воскресення на життя вічне. Тому з радістю нагадую Вам слова святого Григорія Богослова зі Золотого канону Воскресної утрені, що його поетично і тріюмфально оформив святий Іван Дамаскин:

"Воскресення днесь, тож просвітімось, люди! Пасха Господня, Пасха бо від смерти до життя і від землі до небес Христос нас перевів, тож перемоги пісню співаємо" — Христос воскрес!

† **Стефан** — митрополит
† **Володимир** — єпископ-помічник

Дано у Філядельфії
при Соборі Непорочно Зачатої
Пресвятої Богородиці
в третю неділю Великого Посту,
дня 19-го місяця березня, 1995 Р.Б.

Баль інженерів у Дітройті

„У балю брали участь тільки дві дебютантки. Мимо того вечір був дуже приємний і ми чудово забавилися. Дякую всім хто причинився до його зорганізування, який зробив цей день нам дебютанткам таким спеціяльним і залишиться в нашій пам'яті до кінця життя", — так висловилася Андрея Вроблевська, одна з дебютанток на цьогорічному балі дітройтського Відділу Товариства Українських Інженерів Америки. Додала Наталя Іваницька, дебютантка з попередніх років: „Приємно було зустрітися зі знайомими і гарно забавитися. Оркестра грала дуже добре. Дебютантки чудово виглядали".

36-ий баль відбувся 25-го січня ц. р. в Українському Культурному Центрі у Ворені біля Дітройту. Після коктейлю, який почався в год. 6:30, була презентація дебютанток, вечера і забава.

Провідником дебюту був Богдан Неганів. Він започаткував презентацію дебютанток вступним словом, базованим на книжці „Now to Live With Ourselves" д-ра Аарона Банкса. 368 дівчат дебютувало на інженерських балях в Дітройті від 1960 року, які започаткував Володимир Несторович за головування Миколи Кунинського. Отже, пересічно 10 дебютанток річно. Цього року, одначе, зголосилися лише дві. Андрея Ольга Вроблевська, донька Леонарда і Ліди, учениця української Середньої Школи Непорочного Зачаття, абсольвентка Школи Українознавства, членкиня Пласту і танцювального ансамблю „Гомін України". Ескортом був Ілля Ксенос. Таня Адріянна Кізима, дочка Володимира і Катерини, учениця Школи Українознавства і середньої школи Оксфорд, членкиня Пласту, юних бандуристок і танцювального ансамблю при СУМА. Ескортом був Дарiян Сливка.

Через довгі роки, від 1967 до 1994 року, підготовою дебютанток займалася Ірина Сеник, якій допомагали голови Відділу або їхні дружини. За організацію дебюту на цьогорічному балі відповідала Наталя Левицька.

Ірко Козак, внук св. п. Едварда Козака, був на балю і передав нам свої враження: „...Мені дуже приємно іти на забави-балі і хочу подякувати всім, хто причинився до продовжування довголітньої традиції балю з презентацією дебютанток. Я прекрасно забавився в доброму і цікавому товаристві та під звуки бездоганної оркестри, навіть коли я не є інженером". На думку Олі Прийми: „Ті, що брали участь у дітройтському балю, гарно забавились до звуків оркестри 'Заграва'.

Шкода, що більше людей не прибуло на баль. Це мабуть тому, що в Чикаго в цей самий день був баль з презентацією дебютанток і група дітройтчан поїхала туди.

Вечеря була смачна, естетично подана. За це вже довгі роки відповідає Марія Сивак. УКЦ, якого власником є українська громада, є ведений на високому професійному рівні. Збудований в 1979 році, він здобув дуже добру репутацію серед українців, неукраїнців і локальних підприємств до тієї міри, що в багатьох випадках треба чекати кілька років, щоб замовити залю.

До забави грала оркестра "Заграва" з Торонто. Присутні були вповні задоволені: репертуар був добре підібраний для старших віком і молоді. Зіграні музиканти грали і співали з вервою і ентузіязмом. Перерви були короткі. Рекомендації для "Заграви" і інших оркестр, які забавляли гостей на балях: не грати заголосно і не пускати музику з тасьм під час перерви. Ціль балю не є лише, щоб гості з'їли вечерю і погуляли, але і зустрілися з приятелями і поговорили. Добра оркестра повинна вміти збалянсувати ці дві цілі балю.

Комітет балю: Маркс Гевко — голова і члени Іван Дикий, Андрій Еліяшевський, Лариса Козак, Леся Лаврин, Марко Лаврин, Корнель Сеник і Мирон Сеник. Голова Відділу — Нестор Рихтицький.

Любомир Липецький

Під час балю (зліва): Марко Гевко, референт балю, Нестор Рихтицький, голова Відділу, Ілля Ксенос, Андрея О. Вроблевська, Таня А. Кізима, Дарiян Сливка, Ірина Сеник — опікунка, Богдан Неганів — аранжер.

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 463-го Відділу.

З днем 1-го травня 1995 року 463-ій Відділ злучиться з Відділом 341-им, якого секретарем є:

АННА ПЕТРИШИН

Просимо членів 463-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 341-го Відділу на адресу:

Mrs. Anna Petrichyn
2409 Meighen Road Windsor, Ontario
Canada N8W 4C2
(519) 948-1127

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 108-го Відділу

З днем 1-го травня 1995 року 108-ий Відділ злучиться з Відділом 102-им, якого секретарем є:

МИКОЛА БОБЕЧКО

Просимо членів 108-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 102-го відділу на адресу:

Mr. Nicholas Bobeczko
13971 Chippewa Trail,
Middleburgh Hights, OH 44130-6710
(216) 243-7764

„СПАСИТЕЛЬ СВОЄЮ СМЕРТЮ СМЕРТЬ ПОДОЛАВ"

(Закінчення зі стор. 1)

ті, що щедро одержують ласку й дар оправдання, царюватимуть у житті через одного Ісуса Христа" *(Рм. 5, 17)*. З хреста Христового спливають на нас ласки надприродного життя, бо Він своєю смертю подолав смерть і смертю своєю спричинив наше життя.

Третього дня перед сходом сонця земля затряслася, ангел відвалив камінь від входу до гробу й Ісус Христос устає живий, осяяний небесним світлом. Його Божеська поява наповнила страхом жовнірів, які в переполосі втікають від гробу й звіщають юдеям про Воскресіння Христа Господа. Після воскресіння Спаситель сходить до аду й звільняє душі всіх тих, яким своєю смертю привернув життя й забрав їх усіх до небесного царства.

Визволяючи нас від гріха й привертаючи нашим душам надприродну освячуючу ласку й гідність вибраних дітей Божих, Він водночас наділяє й наші тіла новим життям. Бо як Спаситель привернув до життя своє тіло, так само приверне життя й нам усім, що вмремо разом з Ним у св. Тайні Хрещення, умремо для гріха. Так бо навчає нас св. Павло: „Ми похоронені з ним через хрещення на смерть, щоб, як Христос воскрес із мертвих славою Отця, й ми теж жили новим життям" *(Рм. 6, 4)*. Тому й Церква свята каже нам співати гимн воскреслого Господа: „Христос вокрес із мертвих, смертю смерть подолав і тим, що в гробах, життя дарував". Як після воскресіння Христа смерть уже не має більше влади над Його прославленим тілом, так само й ми, коли Спаситель приверне нас до життя, звільнимось повік від влади смерти. Вона вже не буде могти умертвити нашого тіла, бо в небі воно житиме не в часі, у цьому мінливому світі, але в вічності, де вже немає минулого, ні майбутнього, але всетриваюча незмінна сучасність. Здобувши перемогу над дияволом, Христос подолав того, який мав владу смерти, й тією смертю тримав „у рабстві ввесь людський рід" *(Євр. 2, 14)*.

Тож радіймо всі й веселімось із-за воскресіння Христа Господа, бо своєю смертю Він звільнив нас від влади диявола й з неволі гріха, і разом з цим від тієї страшної й грізної кожній людині — смерти. Та це не значить, що Христос уже зробив нас безсмертними й нам не треба вже вмирати. Ні, цього так не треба розуміти, бо всі ми мусимо вмерти, одначе смерть уже не буде навіки. Смерть вже не буде панувати над нами, вона буде лише тими дверми чи брамою, яка веде нас до вічного, безмежного щасливого життя. Так — то смерть Христа стала джерелом нашого життя! Та й ми всі, що умремо в Христі для гріха, також воскреснемо з Ним до нового життя.

Тож цей могутній гимн „Христос Воскрес" нехай лине піснею повсюди. Нехай з гомоном великодніх дзвонів лине далеко по наших рідних землях і на поселеннях. Нехай випрошує в Бога всемогутнього ласки перемоги й для нашого українського народу, щоб і для нього під кінець засвітило сонце постійної волі і вже ніколи для нас не заходило, але щоб відроджувало наш народ, кріпило його в добрі й любові, передусім до Господа Бога, у любові до нашого народу й нашої Української Греко-Католицької Церкви.

Благословення Господнє на Вас!

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

† **Мирослав І. Кардинал Любачівський**
і Ієрархія Помісної Української Греко-Католицької Церкви

Дано у Львові,
при Архикатедральному Соборі св. Юрія,
у першу Неділю Великого Посту
12/27 березня 1995 р. Б.

У „Свободі" ч. 58 вівторок 28-го березня 1995 р. в некролозі бл. п. РОМАНА ЛУЦИКА має бути: родина Букатів в ЗСА і родина в Україні.

12-літній автор готовий до університетських студій

Лев Богдан Городиський, син інж. Івана Городиського та Люби Ільчишин-Городиської, народжений у Денвері, Кольорадо, 1982 року, живе тепер із своїми родичами в Купер Сиrі, Фла й там є учнем сьомої кляси в Америкен Герітедж школі. У всіх роках навчання він був і є визначним учнем. Від своїх учителів він отримує найкращі похвали. Любить науку й завжди вглиблюється у незрозумілі питання і намагається знайти на них ясні й зрозумілі для нього відповіді.

У шостій клясі він здобув золоту медалю за всі чотири чвертьріччя, у шкільному науковому ярмарку своєї школи в 1993 році здобув перше місце та нагороду за найкращу працю у ляборатoрійній системі з точних наук, еспанської мови та мистецтва.

У сьомій клясі в обох чвертьріччях добився найвищих почестей, здобув перше місце в змаганнях середніх шкіл повіту Бровард із фізичних наук у листопаді 1994 року, а також перше місце в творчому писанні за новельку „Комп'ютероманія". Належить до почесного молодечого товариства, працює добровольцем у повітовій бібліотеці та очолює там молодечий читацький клюб і є видавцем тижневого листка „Пінґвін".

Левко любить звірят і цікавиться їхнім способом життя, а зокрема він звернув увагу на пінґвінів, яких побачив вперше, коли на четвертому році життя із

Лев Городиський

своїми родичами відвідував зоопарк. Відтоді з дитячою цікавістю вчитується, обсервує і студіює спосіб життя та поведінку пінґвінів. Свої почування любови до звіряток він описує у своїх двох книжках, а саме: „Пригоди маленького пінґвіна" і „Пригоди ведмедя і маленького флямінґо". Маленький пінґвін, маленький ведмідь і маленький флямінґо зображають Левка, його 10-літнього брата Всеволода й 8-літню сестричку Уляну. Ілюстрації до книжок виконав його молодший брат Всеволод. Книжки ці появляються друком у квітні ц. р. у Видавництві „Хвилі Дністра" в Клівленді, Огайо, і їх можна буде придбати своїм дітям за 8 дол. плюс 2 дол. за пересилку. Телефон видавництва (216) 842-4961.

У лютому 1995 р. у програмі Дюк університету вишукування талантів серед учнів середніх шкіл, що осінню цього року вступають до коледжів, Левко знайшовся у найвищій чверті учасників цієї програми. Отже наш 12-літній Левко є готовий до студій в університеті.

На основі таких високих оцінок організація „Народ до народу" Міжнародний студентський амбасадорський інститут запросив Левка Городиського стати його членом і брати участь у його програмах. Організацію цю заснував колишній президент Двайт Д. Айзенгауер. Головна квартира цього інституту знаходиться у Сієтл, Вашінґтон, а европейське бюро в Англії, у Кінґстоні.

Ціллю організації, як це вказує її назва „Народ до народу", є взаємне відвідування, ознайомлювання із способом життя та культурою та створювання міжнародних приязних взаємних стосунків.

Наш 12-літній Левко Городиський, як амбасадор міжнародного інституту, репрезентуватиме Америку, відвідуючи літом цього року Австралію та Нову Зеляндію. Наш Левко, студент-амбасадор, дуже радий, що матиме нагоду познайомитись із такими далекими країнами й там вивчати їхню природу, культуру та спосіб життя і при цьому нав'язувати приятельські стосунки.

З приводу вибору Левка студентом-амбасадором він отримав сердечні ґратуляції від члена дирекції цієї організації Джана Ґаннінґа та від члена британського парляменту Ендрю Бовдена.

Левко добре володіє українською мовою, грає на фортепіяні та бандурі, любить читати й писати оповідання. Належить до Пласту, до юнацького куреня „Самостійні козаки". Ціла родина Городиських належить до Українського Народного Союзу.

Бажаємо Левкові дальших успіхів і продовжувати йти вибраною дорогою праці й науки.

Д-р Степан Воляник

КИЇВ.— Голова Верховної Ради України Олександер Мороз на одній з пресових конференцій дії кримських депутатів назвав "емоційними", зазначивши, що "вони не розуміють ситуації". "Ми виходили не з політичних, а з юридичних підстав і використали всі можливості для компромісу",—сказав О. Мороз.

Проф. д-р Т. Терлецька-Антонович

15-го квітня цього року сповниться 80 років з дня народження і 54 роки лікарської, наукової, педагогічної та громадської діяльности заслуженої лікарки та української патріотки д-р Тетяни Терлецької-Антонович. Тому годиться пригадати нашій громаді про її життєвий шлях та діяльність.

Народилася вона 15-го квітня 1915 року у Відні в родині адвоката д-ра Михайла Терлецького та його дружини Неонілі Лопатинської. Середню освіту здобула у Львові в гімназії СС Василіянок. У висліді запровадженого польською політикою „нумерус клявзус" для українців на медичному факультеті Львівського Університету, розпочала медичні студії в університеті міста Монпеліє у Франції та продовжувала науку у Віденському університеті в Австрії. Диплом доктора медицини на тому університеті отримала 1941 року. Повернувшись до Львова, працювала в роках 1941–44 в університетській поліклініці та у міській лікарні Львова.

Д-р Т. Терлецька-Антонович

У зв'язку з воєнними подіями 1944 року виїхала з України спершу до Відня, де відновила зв'язок із своєю альма матер та працювала в лікарні Віднера, а згодом перебралася до Мюнхену у Баварії та стала працювати лікарем для міжнародної організації для втікачів, відомої під назвою ІРО. Там очолила медичну ляборaторію в еміґраційному центрі ІРО Функ касерне, де проводила обслідування еміґрантів до ЗСА, Канади, Південної Америки та Австралії, серед них багато тисяч українців. Роботу в ІРО закінчила осінню 1949 року та виїхала на постійне перебування до Америки в грудні 1949 року.

Професійну працю в Америці розпочала в лікарні Ірвінґтону в Ню Джерзі, потім у міському шпиталі Бінґгемтону Н. Й, де розпочала резидентуру з патології, а згодом в Медичному центрі Джортавнського університету у Вашінґтоні. Будучи вже у Вашінґтоні, склала іспит на право лікарської практики в 1952 році та продовжувала і закінчила резидентуру патології та склала успішно іспит спеціялізації 1954 року. Залишилася працювати в університеті та в лікарні Джорджтавну, де перейшла усі університетські ступні від інструктора до доцента і професора патології.

В 1968 році перейшла на працю до відомого, найбільшого в світі Патологічного інституту американських збройних сил, де очолила відділ нефропатології і вперше у Вашінґтоні застосувала електронічний мікроскоп в дослідах і діяґнозуванні ниркових хворіб. Продовжувала працювати в Медичному центрі Джорджтавнського університету у навчанні загальної патології для студентів та в семінарах і конференціях для лікарів спеціялістів. Джорджтавн найменував її клінічним професором та нагородив золотою медалею за 20-літню педагогічну працю в 1974 році.

Таку або подібну працю проводила в інших медичних установах Вашінґтону; в університеті Джорджа Вашінґтона, де надано було їй звання професорського викладача, в Національному інституті здоров'я, у Військовому шпиталі ім. Волтера Ріда, у Військовому університеті медичних наук, де була звичайним професором патології, в університеті Джонс Гопкінса, де неперіодично давала лекції, в університеті Говарда та інших.

В своєму інституті проводила довголітню діягностичну та дослідну працю. На стажуванні в неї навчалося багато лікарів-спеціялістів з різних країн світу. Щороку вона влаштовувала та очолювала тижневі курси для патологів і нефрологів.

В Америці і поза нею вона брала участь у міжнародних конгресах і конференціях, виступала з науковими доповідями в багатьох країнах світу. Останніми роками не залишала також своєї рідної України.

Д-р Антонович є автором та співавтором численних наукових статтей і праць, публікованих в загальновідомих американських медичних журналах. Вона також автор і співавтор таких джерельних книжок як „Атлас ниркових біопсій", „Нирки в здоров'ї і хворобах", „Хвороби та патологія системного червоного вовчка". Вона була і є членом професійних американських організацій.

Крім того, д-р Тетяна і Омелян Антоновичі є засновниками літературно-наукової фундації, яка за останні 12 років спонзорувала грошові премії за найкращі літературні й наукові праці тут в діяспорі та в Україні.

На кінець складаємо шановній ювілятці наші щирі поздоровлення та побажання всього найкращого, доброго здоров'я та щасливого довголіття.

П. Пундій

МИНУЛОГО ПОНЕДІЛКА, 1О-ГО КВІТНЯ, ще один демократ змінив свою партійну приналежність. Конґресмен Нейтан Діл демократ з Джорджії є третим, з черги демократичним конґресменом, що перейшов до республіканського табору від минулорічних виборів. За причину свого переходу 52-річний Н. Діл подав неспроможність демократів бути в контакті з пересічним громадянином-виборцем і взяти під увагу його бажання. Два інші, що перейшли до республіканців, це сенатори Ричард Шелбі з Алабами та Бен Найтгорс Кемпбелл з Кольорадо.

ПІСЛЯ 14 ДЕННОГО СТРАЙКУ працівників транзитної системи у Філядельфії керівники їхньої профспілки дійшли до тимчасового порозуміння з керівниками Пенсильванійської південносхідньої транспортової фірми. Подробиць нового трирічного контракту не подано, але члени профспілки кажуть, що в ньому говориться про тривідсоткову підвишку кожного року, піднесення скалі річних пенсій з 35,000 до 40,000 дол. та збільшено користі життєвого забезпечення. Члени профспілки мають голосувати над пропонованим контрактом у п'ятницю, 14-го квітня.

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УНСоюзу

Пригадуємо, що вкладки за забезпеченеві грамоти є платні на 1-ий день місяця, а не при кінці.

Просимо своєю точною вплатою допомогти секретареві вашого Відділу на час розчислитися за збірку вкладок до Головної Канцелярії.

Головна Канцелярія УНСоюзу

ВАЖНА ІНФОРМАЦІЯ
про оголошення у „Свободі" й „Українському Тижневику" (The Ukrainian Weekly)

З огляду на це, що деякі установи, підприємства чи приватні особи присилають оголошення на невідповідну адресу, буває спізнене поміщення тексту, що спричинює нарікання.

Пригадуємо, що оголошення приймає виключно АДМІНІСТРАЦІЯ ВИДАВНИЦТВА. Всю кореспонденцію і прохання про інформації просимо скеровувати до МАРІЇ ШЕПАРОВИЧ, керівника Відділу оголошень.

Адміністрація „Свободи"